

PEVNÁ HRÁZ

Informační bulletin Západočeského kraje

[0 / 1989]

Tak a máme tu další samizdat.

Je až s podivem, kolik u nás vychází v současné době nejrozličnějších nezávislých časopisů, zpravodajů, bulletinů a dokonce novin, které přinášejí spousty zajímavého čtení /více či méně kvalitního/ a které, bohužel, nelze při nejlepší vůli všechny sledovat natož číst. I přes tento fakt jsme se rozhodli i my vydávat tiskovinu ve formě informačního bulletinu, ovšem se zaměřením především na dění v Západočeském kraji. Aniž bychom chtěli "konkurovat" podobně zaměřenému časopisu "STRESS", který již nějakou dobu vychází v Karlových Varech, myslíme si, že je zde dost prostoru i pro nás.

Jde jenom o to, čím a jak ho naplníme. Toto nulté číslo vychází prozatím ve skromnější podobě, doufáme, že během doby /pokud to možnosti a ... dovolí/ se nám podaří jeho obsah rozšířit a zkvalitnit tak, aby si pokud možno každý našel to svoje. To pochopitelná závisí na nás, ale i na vás, ctění čtenáři - vaše příspěvky jsou vítány. Nechceme nadávat či pomlouvat, odmítáme nálepky jako "protistátní" neb "protisocialistické", ne, chceme pouze věcně a co možná nejpravdivěji informovat o dění kolem nás, o kterém se čtenář dovídá většinou zkresleně anebo vůbec ne. Berme to i jako pokus odstranit další cihlu z oněch "pevných hrází", kterými jsme již po léta obklopeni.

redakce

"Účastnické státy ... budou dovolovat jednotlivým osobám, institucím a organizacím při respektování práv duševního vlastnictví včetně autorského práva získávat, vlastnit, reprodukovat a rozšiřovat jakékoliv informační materiály"

- z článku 34 oddílu "Spolupráce v humanitárních a dalších oblastech Závěrečného dokumentu vídeňské následné schůzky KBSE, který 19. ledna podepsala i naše vláda.

ZE SPOLEČNOSTI

K osvobození jihozápadních Čech

V květnu jsme si připomněli 44. výročí osvobození západních a zčásti jižních

Čech americkou armádou. Vzhledem k tomu, že již přes čtyřicet let režim zamlčuje účast americké armády při osvobození Čech, vznikla iniciativa K UCTĚNÍ PADLÝCH AMERICKÝCH VOJÁKŮ.

Dne 26. 4. 1989 byla MNV města Plzně oznámena pokojná protifašistická demonstrace k osvobození města na den 6. 5. 1989. Oznamovatelé Jiří Šašek, Jan Rampich a Jindřich Kolář byli dne 5. 5. 1989 pozváni v 15 hodin k projednání celé demonstrace. Po dvou hodinách bezúčelné diskuze byla tato demonstrace zakázána.

Již předtím proběhly v Plzni přípravy, jakoby zde mělo spíše vypuknout povstání než vzpomínka na vojáky padlé při osvobozování západních Čech. Policie měřila náměstí, jehož půdorys si pak vyznačila pískem na vojenském letišti, Lidové milice tam hrály manifestanty a policie hrála policii a rozháněla je. V místních novinách vyšel dva dni před manifestací článek, ve kterém se říkalo, že ten den bude v Plzni zvýšená dopravní kontrola, nezahrnující jen motoristy, ale i civilisty a chodce a že vůbec bude ten den v Plzni lepší nevycházet z domu. V sobotu 6. 5. měl pohotovost městský prokurátor, soud a kdovíco ještě. V pátek a sobotu křižovaly Plzeň ve více než hojném počtu policejní motorky, osobní auta a antony. Připraveno bylo několik požárnických upravených Tater, Avie s vysokozdvíhnými plošinami pro kamery, rovněž tak několik autobusů, zčásti pro odvoz manifestantů, zčásti obsazených smutně proslulými pohotovostními pluky MV. Hlídáno bylo prostě všechno a každý občan měl za zadkem jednoho policajta.

Jelikož oznámení bylo předáno velvyslanectví Spojených států amerických, byl téhož dne zaslán telegram o zákazu manifestace. Z velvyslanectví byl doručen děkovaný dopis:

Vážený pánové,

neobdržel jsem váš dopis včas, abych přednostně odpověděl na událost v Plzni. Nicméně dovoluji, abych vám poděkoval za informaci o vaší snaze zorganizovat akci připomínající roli americké armády při osvobozování Československa. Můžete být ujištěni, že velvyslanectví a vláda Spojených států dbají o to, aby úloha Spojených států ve 2. světové válce nebyla zapomenuta. Každý rok na jaře zástupci velvyslanectví pořádají cestu po místech v západních Čechách, která byla osvobozena americkou armádou a kladou na tato místa věnce. Plánujeme opakovat tuto vzpomínku později v tomto měsíci.

Bohužel, není možné, abych navštívil vzpomínkovou akci, kterou plánujete. Avšak chci poděkovat za to, že připomenete všechny, kteří přinesli poslední oběť v boji proti fašismu.

Se srdečnými pozdravy

Julian M. Niemczyk, v.r. velvyslanec

V sobotu 6. 5. v dopoledních a odpoledních hodinách byla postupně zadržena většina přímých účastníků iniciativy a to: Jiří Šašek, Jan Rampich, František Pitor, Miroslav Svoboda, ing. Jaroslav Cuhra, Ondřej Hochman, Vladimír Líbal a další občané

s iniciativou nesouvisející: Kamil Kastner, Tomáš Vodrážka a na nám. Míru byli zadrženi Michal Lálo a Pavel Varga.

Přes marný pokus úřadů zmařit tento pietní akt na nám. Míru v Plzni se na místě sešlo hodně přes tisíc občanů. Vzhledem k zadržení účastníků iniciativy byl narušen původně plánovaný průběh manifestace a došlo k improvizaci na místě. K památníku na nám. Míru byla položena Martinem Svobodou a Petrem Hrabákem kytice růží s památeční stuhou za Západočeský kraj. Také mnozí další občané uctili památku položením květin a čs. státní hymnou. Kladný průběh akce podpořil mladý muž a americkou vlaječkou. Stoupnul si k památníku a vyzval vše přítomné k minutě ticha. Celá demonstrace byla zakončena potleskem a občané se v klidu rozešli.

Policie přes veškeré přípravy sice nezasáhla, pouze legitimovala a filmovala přítomné občany, které v současné době předvolává k podání vysvětlení a snad i byly uloženy nějaké pokuty. Původně plánovaný program:

1. Uvítání
2. Projev
3. Uctění památky padlých minutou ticha
4. Položení květin
5. Zakončení - Československá státní hymna

Projev na protifašistické manifestaci k uctění památky padlých amerických vojáků dne 6. 5. 1989 v Plzni

Vážení spoluobčané,

sešli jsme se na tomto místě k uctění památky amerických vojáků padlých za 2. světové války při osvobození jihozápadních Čech.

Je nesporným faktem, že Rudá armáda osvobodila některé země Evropy a s nimi i velkou část Československa. Stejně nesporný je ale také fakt, že americká armáda kromě jiných zemí osvobodila více než 11% území Čech, tj. přes 9 000 km² a v něm mimo jiné města Cheb, Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Tachov, Domažlice, Klatovy, Plzeň, Rokycany, Strakonice, Prachatice, Písek a další. Její postup se zastavil až na demarkační čáře určené sovětsko-americkou dohodou.

Všichni z vlastní zkušenosti víme, že úloha americké armády při osvobození Čech byla a je zamlčovávána nebo zpochybňována. Pravdou však zůstává, že mnoho amerických vojáků položilo za svobodu Československa své životy. Chceme-li se tedy podívat mladým lidem zpříma do očí, musíme jim říkat pravdu a nejen o těchto událostech. Úctou k pravdě, službou mladým lidem, projevem vděčnosti americkému lidu a základní lidskou slušností by bylo obnovení plzeňského pomníku padlým americkým vojákům v roce 1990 ke 45. výročí osvobození Československa. Základní kámen k němu byl položen již záhy po skončení 2. světové války na křižovatce ulic Jungmannovy a Klatovské - dnešní Moskevské a třídy 1. máje. Tento základní kámen však byl později odstraněn.

Pomník by měl být obnoven a zároveň s ním by měly být zřízeny či obnoveny pamětní

desky a pomníky nejen v Plzni, ale i v ostatních městech a místech osvobozených americkou armádou.

V souladu s petičním právem bude uspořádána podpisová akce za zřízení pomníku v Plzni. Podobné iniciativy lze očekávat i v ostatních místech.

Vzpomínka v Liticích u Plzně

Každý rok na jaře zástupci velvyslanectví Spojených států pořádají cestu po místech v západních Čechách osvobozených americkou armádou a kladou na tato místa věnce. Také tento rok dne 20. 5. navštívila americká delegace složená z vojáků americké armády zúčastňujících se osvobozeneckých bojů na území jihozápadních Čech v čele s velvyslancem Spojených států Julianem M. Niemczykem. Delegace uctila památku položením věnce, projevem a srdečným poděkováním všem přítomným občanům. Rovněž aktivisté iniciativy "K uctění památky padlých amerických vojáků" Jiří Šašek, Martin Svoboda a Jan Rampich se připojili položením kytice a památeční stuhou. Pietní akt se opět neobešel bez sledování příslušníky StB a VB, kteří celou akci pečlivě sledovali a filmovali. Po skončení pietního aktu, kde se sešlo zhruba 300 občanů, příslušníci VB odebrali negativ filmu Michalu Vaňkovi, který si soukromě akci fotografoval. Argumentovali tímto: "Jak si představuješ fotit příslušníky v civilu ?!"

Setkání nezávislých iniciativ

V sobotu 22.4. se uskutečnilo fórum aktivistů a příznivců nezávislých iniciativ z různých míst Západočeského kraje, kterého se zúčastnili také zástupci z Prahy. Byl dohodnut program konkrétní činnosti směřující k demokratizaci společnosti. Za všeobecné diskuze bylo domluveno větší rozšiřování veřejné informovanosti, obrana nespravedlivě stíhaných aj. Setkání se zúčastnilo asi 40 osob.

Druhé fórum se konalo 10. 6. Projednávalo se současné poslání ROH a možnost činnosti odborů nezávislých a o nespravedlivě vězněných našich spoluobčanů. Dále jsme byli informováni o koordinačním výboru Hnutí za občanskou svobodu, jednalo se o událostech v ČLR a ostatních státech východoevropského bloku. Též byla spontánně napsána petice za propuštění politických vězňů a protest Čínskému velvyslanci k událostem v Číně.

Generální prokuratura ČSSR

dne 10. 6. 1989

Federální shromáždění

Předseda vlády CSSR

Výbor čs. veřejnosti pro lidská práva a humanitární spolupráci

My, účastníci schůzky nezávislých iniciativ Západočeského kraje konané 10. 6. 1989 žádáme propuštění všech vězňů svědomí a respektování všech základních lidských

práv vyplývajících z mezinárodních závazků, ke kterým se připojila i vláda ČSSR. Žádáme také dialog mezi vládou a neformálními skupinami.

Velvyslanectví ČLR v Praze

dne 10. 6. 1989

My, účastníci schůzky nezávislých Západočeských iniciativ vyjadřujeme solidaritu demokratickému úsilí čínských studentů a dělníků a protestujeme proti snahám mocenských orgánů ČLR toto oprávněné hnutí brutálními prostředky potlačit. Obě petice podepsalo kolem 30 osob. Další setkání budou pokračovat dle možností občanů.

Pouť ke cti sv. Jana Nepomuka Neumana

Ve dnech 17. a 18. června 1989 se konala v Českých Budějovicích a Prachaticích pouť ke cti sv. Jana Nepomuka Neumana, zdejšího rodáka, který je patronem letošního roku. Tento rok je druhým z Desetiletí duchovní obnovy národa a je zaměřen na hodnotu víry a její poslání v moderním světě.

17. 6. dopoledne byly ve třech kostelích v Č. Budějovicích dvě promluvy, jedna o životě víry, druhá pro rodiče s dětmi a zakončením této části pouti byla mše svatá. Program prachatické hlavní části pouti začal v sobotu v 16 hodin a trval nepřetržitě až do nedělního odpoledne.

Z pořadů zaujaly zejména tyto:

- Pořad řádových sester o životě sv. Jana, sestavený z jeho dopisů s dopisů jeho sestry, ze scének z jeho života a velice živých písní. Součástí byly i diapozitivy a celé pásmo vyznělo velice živě a sklidilo u poutníků značný ohlas. Přidávali se ke zpěvu a provázeli jej značným potleskem.
- Pořad bohoslovců s vděčně přijatým humorem. Byl zde ale i vysloven fakt, že doba, po kterou neměly Budějovice biskupa za německé okupace, je mnohem kratší než ta, po kterou tam chybí dnes.
- Osobní svědectví několika lidí o tom, jak ve svém životě zažívají Boha a co to s jejich životem činí. Jiní lidé povídali o tom, co zažili, když s druhým společně Boha chválili a prosili. Mluvili zde i dva manželé o tom, jak adoptovali ke svým pěti dětem postupně sedm dalších z dětského domova, jak to stačili a jak to prožívali, když pro všechny vytvářeli domov. Nejstarší syn, který mluvil po nich, potvrdil, že se to podařilo.
- Silným zážitkem byly i přímluvy v neděli brzy ráno. Za úspěch Desetiletí duchovní obnovy, za český národ, za návrat hodnot do srdcí lidí, za nepřátele.

Vyvrcholením celého průběhu byla mše svatá. V promluvě zhodnotil otec biskup Liška dílo a odkaz Jana Nepomuka Neumana. Na závěr promluvil přítomný arcibiskup z Filadelfie, jehož předchůdcem v polovině minulého století byl právě Čech Jan Nepomuk Neuman. Arcibiskupova slova: "Církev v Československu je příkladem americké v odvaze

a překonávání překážek a symbolem této odvahy a zároveň věrnosti je kardinál Tomášek. Církev je jednotná, je jen jedna, i když nás dělí čtyři tisíce kilometrů a oceán." Celá pouť byla pečlivě připravena, v okolí kostela i v blízkém parku byly instalovány televizory, na nichž bylo možno sledovat dění v kostele /z nedělních cca 7 000 - 8 000 poutníků se do kostela vešla jen menší část/, fungovala pořadatelská a zdravotní služba, večer a v noci přišel vhod podávaný horký čaj. K radosti věřících přispěla i skutečnost, že oba dva dni se pouti účastnili i pan Václav Malý a dr. Václav Benda a Prahy. Nepřispělo k ní však veliké množství příslušníků StB, kteří v Budějovicích protiprávně zabavili jednomu věřícímu film a v Prachaticích nařídili řidiči autobusu odstranit z okna autobusu oficiální vytištěný plakát ke Dnům víry v Plzni. Hlavně však vydatně fotografovali a filmovali každého věřícího, byť jen v parku sledoval průběh slavnosti z obrazovky.

VYZNĚNÍM CELÉ POUTI VŠAK BYLA NADĚJE A POSILA V CESTĚ ZA PRAVDOU

Dny víry v Plzni

Ve dnech 6. - 9. července /čtvrtek až neděle/ proběhnou v Plzni ve dvou kostelích Dny víry v moderním světě. U Františkánů budou hudební pořady, u redemptoristů bude možno vyslechnout osobní svědectví lidí o tom, jak přišli k víře a jak nyní žijí, jakým způsobem se dívají na svět. Potom tam budou lidé, se kterými bude možno hovořit o nejasnostech, klást otázky a kteří se budou každému osobně věnovat.

Začátky programu:

	v kostele U Františkánů /Františkánská ulice/	u redemptoristů /Chodské náměstí/
čtvrtek 6.7.		17 hod.
pátek 7.7.	16 hod.	18 hod.
sobota 8.7.	13 hod.	17 hod.
neděle 9.7.	14 hod.	

KULTURNÍ UDÁLOSTI

Také kultura !

Dne 22. 4. 1989 se měla uskutečnit výstava obrazů v soukromém bytě v Plzni. Přípravovaná výstava byla již ve čtvrtek 20. 4. zásahem příslušníků StB znemožněna. Obrazy byly zabaveny a vystavující byli předvoláváni k výslechu.

Energické události DANY RAUNEROVÉ

Několik korunních princezen, superfinalistek soutěže o jakousi MISS čehosi

ostře zaklonily hlavu /krásné/ a usedavě se rozplakaly. Obávaná a nejtěžší část soutěže - výtvarné umění se ukázaly nad síly soutěžících dívek i když zakloněné hlavy /krásné/, aby slzy neporušily nákladný a pracný make up svědčily o tom, že naděje umírá přece jenom poslední...

Nelekejte se, ty citlivé dívky navíc s nervy napjatými k prasknutí za nic nemohou. Nebudou psát zápisy do návštěvní knihy /víte přece že musí mít hlavy zakloněné/ a v tom silném citovém pohnutí toho ani mnoho nenamluví. Jenom je tolik mrzí, že svět je k nim tak nespravedlivý a necitelný a ani na okamžik se nezarazí ve svém odvalování bůhvíkam. Bílí muži dál sedí strnule na svých útesech jako by se jich nic netýkalo, dívky z velikonočních ostrovů dál v duchu projektují nové ještě krutější výzdoby velikonočních vajících, jakási silná žena nepřestává koupat své muže a pečlivě je balit do froté, jeden dobrý člověk si stále se svou ženou pohazuje /koneckonců je jeho/ a ten cílevědomý muž nepřestane hýčkat svoji levou nohu, když už to dělá celý dosavadní život. Nemluvě vůbec o vrhačích, které ani nenapadne přestat vrhat kolem sebe, po sobě i proti sobě co jim přijde pod ruku /jsou to vrhači/ třeba i bláto, kameny, ekologicky závadný průmyslový odpad nebo obsah vlastního žaludku, střev, či výplody svých mozků při nejhorším. Nemluvě o tanečnickovi, který dál smýká svou uschlou dámu tangem i životem, zatímco ženy rozkošnice vyrazily za svými rozkošemi jako honící psi aniž by alespoň vyčkaly konce pracovní doby a přitom rozkošnice zřejmě největší, krásná dívka nerušeně tráví svoji siestu ve sladkém ptačím společenství. Zároveň však nelze nevízt v úvahu, že se rozpoutalo pravé peklo v chlapeckém i dívčím internátu ačkoli Robin Hood navštívil pouze jeden z nich. A důležití muži tančí dál a stejně bezstarostně se svoji společnou odpovědností. Tak co ?

Korunní princezny krásy možná počkají se zakloněnou hlavou až jim v očích důlcích vzniknou malá vyschlá solná jezírka. Tak jako tak bude to znamenat asi konec nebo alespoň vážné narušení jejich krásy a dobré pověsti. Ale co naplat, všechny jmenované události probíhají a dokonce znovu a znovu a navíc v různých obměnách a kombinacích takže lze počítat s jejich nekonečným množstvím. Skutečnost, to nejsou žádné čisté kategorie komiky a tragiky a všechny ostatní mezi a okolo, to je naopak neskutečný guláš to je medikament, nepředstavitelně složité skladby od všeho trochu jiné množství a v záhadném pořadí. Potkáme-li pak někdy nadaného vykladače, můžeme mluvit o štěstí. Krásky se solnými jezírky místo očí, mají přece jen určitou naději do toho všeho se nějak smysluplně zařadit nebo spíše se vrátit. Jak se doopravdy vyrovnají se svým údělem je jejich věc. Budu ale rád, když nějakou z nich potkám a uvidím, že se jí to daří.

My nesoutěžící bychom asi hlavně měli dávat pozor na to, aby se nám nepříhodila ta mrzutá věc a nestali jsme se určitým způsobem znovu dětmi. Děti jsou sice roztomilé, většinou nezkažené, ale i ony mají své těžké slabosti. Nemyslím tím třeba čokoládu, ale to, že listují například v pohádkové knížce a když dojdou na určité místo, které si dobře pamatují, naberou do prstíků celý paklík listů a obrátí najednou jen proto, aby se nemusely dívat na obrázek čarodějnice, čerta, vodníka nebo vlkodlaka, který tam je, a který je děsivý. Ale pro tenhle případ je snad možné uklidnit se tím, že dospělé a vyspělé rozvaze a kulturnosti takové věci nehrozí. Je tu jiná věc. Filmy v

kinech bývají mimo jiné rozlišeny takovým zvláštním způsobem, větičkou udávající jejich přístupnost vzhledem k datu narození diváka. Není už asi známo proč se to dělá, asi aby bylo co obcházet a překonávat. Bylo by možná dobré toto rozvinout a zdokonalit přístupnost kulturních událostí jemněji diferencovat, včetně výtvarných výstav, které zatím bohužel zůstávají bez lákavého omezení či doporučení. Například - nepřístupno těhotným ženám, nepřístupno alkoholikům, chlípnicům vstup zakázán, pouze pro zazobané apod. Dalo by se tak předejít různým rozčilením, zklamáním, slzám a nactiutrhačským řečem. Ale zase by asi chyběla ta vzrušující a osvěžující pestrota názorů.

Teď ale téměř vážně: Humor širokého spektra a vysoké filosofické ražby, jaký by asi příliš neslušel stránkám týdeníku /humoristického/ Dikobraz, ale zase by ty věci vidělo více lidí což by tak jako tak bylo dobře. A nejen humor nebo spíše legrace v nejlepším slova smyslu, ty kresby jsou velmi filosofické jak už bylo řečeno a možná především a kromě toho taky ostrá ironie, bizarno, půvabné mystifikace, psychologie a všechno jakoby nezávazné ale silné a živě formulované.

Pokud by někdo chtěl navštěvovat výtvarné výstavy za účelem nevzrušivého vnímání neurčitě krásna bude mít možná dost příležitostí, ale shlédnutí těchto kreseb mu může hezky zamotat hlavu. Bude pak záležet jen a jen na něm samém jestli to vzdá nebo ne.

Pokud by snad někdo podezíral kresbu z předurčení převážně ku studijním a podružným úkolům, Dana Raunerová mu rázným gestem ukáže jak se dělá suverénní výtvarná disciplína.

Pokud by někdo chtěl podezírat autorku z poplatnosti komusi a čemusi nechte ho mluvit, není to podstatné.

A pokud by někdo snad chtěl říci, co že tohle je, a že by on taky kl. by papír, pero, tuš, štětec ...

Toho nechte už vůbec být.

KRESBY DANY RAUNEROVÉ V DIVADLE KRUH DK ROH PLZEŇ 5. - 31. 5. 1989

TROCHA HUDBY PROSÍM

Začátek tohoto roku byl velmi plodný pro pořádání jak oficiálních tak neformálních hudebních zábav či koncertů. Zatím, a my můžeme být rádi, se nic nezhoršilo. Nejvíce hudebních akcí proběhlo opět v Praze a okolí. Nás překvapilo několik dobrých vystoupení hudebních skupin jako TELEX /původně NOVODUR/ a teplické skupiny UŽ JSME DOMA v Českých Budějovicích, městě, ve kterém léta něco pořádného prakticky nehrálo. Též se vydařilo několik soukromých akcí v Písku, okolí Strakonice a Prachatic. Ani Západočeský kraj nezůstal pozadu. V březnu vystoupila v Plzni kapela KUDY KAM navazující zčásti na hudební produkci kapely OPM, nyní vinnou zvs? rozpadlou, ve stylu hard core. Ač muzikanti mladí /okolo osmnácti let/, na jejich vystoupení nechybí výborný projev, skvělá muzika i s texty. Členové bývalé kapely PVC hrají v jiném složení a na této akci je plno lidí slyšelo poprvé. Muzika napodobující německou skupinu Einstürzende Neubauten se velmi líbila. Také při vystoupení si získali příznivce jak mezi punky tak houněmi ...

Jako hosté vystoupily dvě hard corové skupiny ze Sokolova a to SVOBODNÉ SLOVO a KANIBAL. Svobodná slovo je docela progresivní kapela, nebýt při jejich vystoupení moc alkoholu. Zpěvákovi se to dosti často vymkne a svým "zpěvem" naruší celkovou produkci kapely. Kanibal hraje spíše metal core a jejich vystoupení proběhne vždy za poga a spokojenosti.

11. 3. ve vesnici Chmeličná se slavila svatba. Bylo pozváno několik kapel z Plzně a Sokolova. Vystoupení zahájili sokolovští Kanibal. Jelikož lidi nebyli moc rozjetí, tak se ještě moc netancovalo. Následovalo Svobodné slovo. Ti se celkem snažili a parket se pomalu zaplňoval. Po nich vystoupili dvě plzeňské kapely JAZZOVÁ RÝMA, která muzikou strhla do tance většinu hostů a k velkému překvapení /samozřejmě radostnému/ skupina ZNOUZE CTNOST. Ti jako většinou při svých vystoupeních dali atmosféře života veselost. Na scénu přišla opět kapela ze Sokolova - BYTOVÉ DRUŽSTVO SOKOLOV. Při jejich hudbě sál se trochu zklidnil, ne tedy vinnou špatné muziky, ale kvůli poslechu jejich textů.

Dorazili také kamarádi z Písku a vystoupili. Jejich napodobenina hard coru si mnoho příznivců nenašla. Jmenovali se SOCIÁLNÍ DEPRESE, ale depresní bylo pouze jejich nevhodné vystupování. Naštěstí moc dlouho nehráli.

Znovu nastoupilo Bytové družstvo a to už je provázel i tanec na parketě.

Akce skončila ve dvě hodiny ráno bez jakýchkoliv problémů, /omlouváme se jestli je přeházené pořadí skupin/.

V Plzni na VŠ kolejích několikrát na jaře vystoupily kapely ZNC, Jazzová rýma, Kudy kam, Ložisko a Velký žert. Tato vystoupení nestojí většinou za nic. Posluchači neprojeví v těchto uzavřených prostorách tolik nadšení jako někde na zábavě, byť se stejnými kapelami.

Do KS Svornosti se podařilo dostat pražskou kapelu PSÍ VOJÁKY a předkapelu hrála skupina plzeňská VELKÝ ŽERT. Vojáci vyvolali značné divácké nadšení, ale co bylo velmi dobré, ani Velký žert si moc nezadal. Vzhledem k jejich krátkému trvání nehráli sice tak pěkně, ale publikum fandilo spíše jim. Celý koncert probíhal v krásném ovzduší spokojenosti s vystoupením obou kapel.

3. 5. byl zamluven sál v Chocenicích k soukromé oslavě. Po různých problémech s aparaturou a odvozem přijelo na místo celkem dost muzikantů a ještě více příznivců. Zábavu zahájila folková skupina PO ČTYŘECH, která si ovšem mnoho posluchačů nenašla. Teprve VELKÝ ŽERT zaujal. Stále to ale ještě nebylo ono. Velmi stála za pozornost nová plzeňská skupina CHRONICKÁ NEVINNOST. Za zpěvu mladé dívky a rychlosti hudby začali účastníci pogovat. Kapela hudbou i zpěvem připomínala známé anglické skupiny jako Crass a Dirt. Prostě klasický punk.

Po nich vystoupili Kanibal a Svobodné slovo. Tentokrát jejich vystoupení bylo docela

dobré a živé. Poté došlo k improvizaci hudebníků z různých kapel a vznikla absolutně netradiční muzika. Ta byla pomalu nejlepší.

Bohužel, místní vesničtí křupáni, kteří se museli dívat v restauraci na televizi neměli mnoho pochopení /jako ostatně vždy/ pro naši zábavu. A tak nás nevitane navštívili příslušníci VB se třemi pomocníky. Jeden z pomocníků byl ve značně opojném stavu a tudíž i dost nepříjemný. Po dvouhodinovém dohadování a kontrol občanských průkazů a pokutě cca 700Kčs se všichni v klidu rozešli a odvezli. Samozřejmě, že výsledky některých na StB nenechaly na sebe dlouho čekat.

pozn. pisatele

Přestože se zábava celkem vydařila, vznikla mezi přítomnými značně nepříjemná atmosféra. Ať už to mělo různé příčiny /prý nějaké nezajištění a kdovíco ještě/, tak by si každý měl uvědomit co je s tímto problémem. Příčiny "vybuchnutí" akce kvůli odvozu, aparatuře se jistě dají omluvit. Těch akcí již nevyšlo více a to jak z důvodů uvedených nebo vinou StB. Kvůli tomu se snad nemusejí lidi rozeštvávat mezi sebou. Tím jenom nahráváme establishmentu do noty.

30. 6. v KS Svornost v Plzni vystupovalo plzeňské LOŽISKO s hostující skupinou SVATÝ VINCENC z Prahy. Ložisko známe, takže spíše něco k té druhé kapele.

Tato kapela vznikla ze členů skupin Majklův strýček a Kokrmont. Při rozhovoru se členy kapely po koncertě zaznamenáváme: "Nikdy jsme nezkoušeli a improvizujeme přímo na pódiu. Nemáme připravený žádný program a nechceme spadnout do žádné lajny."

Jejich vystoupení vyvolalo u plzeňského publika značný šok. Hrající členové vtrhli na pódium do půl těla a vypukla spíše dělostřelecká palba. Zmítající se hráči a zpěvák při výšce nad dva metry a váze nad metrák, připomínali spíše konec světa. Slova "hrát tvrdě" u nich ztratila jakýkoliv význam. Běs, chaos, zmítání a šílení bylo pravým projevem nevázanosti na všem ostatním. Bohužel, nebylo rozumět textům a ty by tuto vskutku drsnou muziku ještě více podpořily.

Jejich hudba vyjadřovala těžkou depresivní emoci smíchanou s chaosem a hledáním něčeho úplně jiného a nového. Prostě vyjadřoval současné dění v našem státě - neuspořádanost, smutek a bordel. Alespoň mnozí z nás to tak vycítili.

I když při vystoupení mnoho lidí odcházelo, věříme, že po dalším poslechu této kapely každý vycítí její vyjádření.

Sobota, první den prázdnin, a hned s výborným vystoupením čtyř kapel. Tentokrát ve Zbůchu.

Zábava začala v 17 hodin. V tu dobu byl sál téměř prázdný a vypadalo to, jako když si kapely hrály pro sebe. Několik málo příznivců posedávalo u stolu nebo kouřilo venku /v sála byly totiž umístěny cedule - kouření a pití alkoholu zakázáno.

Na pódium přišlo pět mládenců oblečených ve stylu padesátých let s černými brejličkami. Kapela s přiléhavým názvem KAM BĚŽÍTE předvedla klasický rock n roll, jaký známe od jeho předních hvězd. Vystoupení proběhlo v sedě, ale o to větší byl potlesk.

Po nich následovala skupina CO TOMÁŠ /snad je to dobře/. První skladbu hráli s mladou

dívkou /školačkou/, která zpívala a hrála na klavír. Muzika byla ovlivněna českým undergroundem. Další skladby byly již spíše punkové a to velmi melodické. Také už někteří posluchači začali tančit a sálem, který se mezitím zaplňoval, začalo proudit příjemné ovzduší.

Předposlední kapela, složená z chlapců kolem 16 až 17ti let, se jmenovala ŠIŠATÉ KOLO. Hráli typický punk s výbornými texty. A to už byla většina posluchačů na nohou a běsnilo se.

Jako finále vystoupila skupina ZNOUZECTNOST, která publikum úplně rozvířila. Co mělo nohy, tancovalo. Tato kapela je stále v rozporu se svým názvem. Jejich hudba není z nouze ctnost, ale velmi propracovaná, hudebně i textově. Žádné křeče, kopírování stylu, ale veselá a perfektně podaná.

Na celé akci se sešlo asi sto posluchačů a hudebníků. A přestože probíhala bez alkoholu, nikomu to z radosti z hudby nevadilo. Toto by si měly uvědomit orgány kompetentní ke zřizování a povolování kapel /a nejen ti/ a tyto kapely ne zakazovat a pronásledovat. Tyto akce jsou i pro ně lepší než průměrná tuctová skupina, nijak se nevyvyšující, ale na kterou se jezdí pouze vozírat a dosti často i rvát. PROTO STÁLE VÍCE TĚCHTO AKCÍ !

ZE SOUDNÍCH SÍNÍ, PŘEDSÍNÍ, SEL A PROKURATURY

Vězni svědomí - uvádíme několik případů politicky stíhaných a odsouzených osob sledovaných Výborem na obranu nespravedlivě stíhaných.

Antonín Pernický, nar. 23. 7. 1950, Valašské Meziříčí-Krhová. Dělník, ve vazbě od 1. 3. 1988, kdy se vracel domů z předchozího výkonu trestu. Zadržen hlídkou VB, ve služební místnosti se kriticky a hanlivě vyjadřoval o KSČ, Stalinovi /!/ a Husákovi. Odsouzen OS v Pardubicích za tr. čin hanobení republiky a jejího představitele a hanobení národa, rasy a přesvědčení /§103, 104, 198b/ ke třiceti měsícům ve III. NVS. A. Pernický byl v minulosti několikrát odsouzen pro obdobné tr. činy verbální povahy a strávil ve vězení již více než 10 let. Vězněn v NVU Valdice, PS1/13, 507 11 Valdice. Konec trestu 1. 9. 1990.

Stanislav Devátý, Revoluční 1285, byt č. 312, Gottwaldov, aktivista SPUSA, signatář Charty 77, člen VONS, vězněn v Brně-Bohunicích od 16. 3. 1989 za tr. čin pobuřování podle §100/1a, 3a, jehož se měl dopustit vypracováním a rozšiřováním petice aktivistů SPUSA, kterou podepsalo 430 čs. občanů. Po měsíci ve vazbě, kde držel protestní hladovku, propuštěn, znovu uvězněn 1. 5. 1989 v Praze při prvomájové manifestaci na Václavském náměstí a po druhé více než dvoutýdenní hladovce znovu propuštěn na svobodu. Během těchto dvou hladovek ubyl na váze o 20 kg. Trestní stíhání nadále pokračuje.

Ing. Petr Hauptmann, nar. 7. 8. 1946, manželka A. Hauptmanová, Klánovická 70/5, 194 00 Praha 9. Stavební referent celní správy. V říjnu 1982 emigroval do NSR, odkud se po

dvou měsících z rodinných důvodů vrátil. Dne 12. 9. 1983 vzat do vazby a 9. 2. 1984 odsouzen MS v Praze k 10 letům ve II. NVS pro tr. čin vyzvědačství a tr. č. opuštění republiky /105/2, § 109/1/. Vyzvědačství se měl dopustit tím, že při výsleších v NSR podal informace o svém předchozím zaměstnání, které nepovažoval za státní tajemství. Vězněn v NVÚ Minkovice, PS 10, 463 13 Liberec. Konec trestu 12. 9. 1993.

Viktor Dedera, nar. 10. 3. 1963, otec Jan Dedera, Kyjevská 15, 625 00 Brno - Bohunice. Rotmistr čs. armády. Dne 24. 8. 1984 vzat do vazby a odsouzen vojenským soudem v Příbrami pro vyzvědačství /105/1/ a další tr. činy hlavy I. tr. zák. §100/a,c, §109/2, dále §280/1, 209/1,3,6, §132/1 k 10 letům ve II. NVS. Vězněn v NVÚ Minkovice. Výstup 24. 8. 1994.

Ondřej Hoch, nar. 6. 12. 1948, otec O. Hoch, Koněvova 96, Praha 3, manželka A. Hochová, Nad Santočkou 27, 150 00 Praha 5. Tlumočnick z francouzštiny?, otec dvou malých dětí. V roce 1984 vzat do vazby a v září 1984 odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami k 13 letům ve III. NVS pro t. č. vyzvědačství /§105 tr. z, /, jehož se měl dopustit ve prospěch Iráku. Vězněn v NVU Valdice. Výstup v r. 1997.

Dušan Skála, nar. 24. 12. 1934, Čechyně 15, 683 01 Rousínov u Vyškova, topič, otec dvou malých dětí, signatář Charty 77, člen SPUSA, vydavatel kulturní revue HOS. Odsouzen podle §7/1 ke 100/1a,3a tr. zákona tr. č. přípravy k pobuřování, jehož se měl dopustit shromažďováním papírů, cyklostylových blan a rozmnožovacích strojů v úmyslu rozšiřovat tiskovinu Informace o Chartě 77, jejíž obsah údajně pobuřuje proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na čtyři roky.

Petr Cibulka, nar. 27. 10. 1953, Vrázova 53, 616 00 Brno, matka Věra Cibulkova, Mučednická 39, 616 00 Brno, dělník, signatář Charty 77, člen VONS, Jazzové sekce, ISO, Polsko-čs. solidarity a SPUSA.

V letech 1979-80 dva roky vězněn pro tr. č. pobuřování; ve vězení odsouzen na další rok za tr. č. maření výkonu úředního rozhodnutí /za hladovku/. V roce 1985 tři měsíce ve vazbě pro tr. č. hanobení národa, rasy a přesvědčení /§198b/, za který později odsouzen k sedmi měsícům ve II. NVS. Zbytek trestu vykonal v roce 1986. Poté podroben tříletému ochrannému dohledu. Za jeho nerespektování odsouzen v roce 1986 ke třem měsícům ve II. NVS, trest vykonal. Nyní obviněn z tr. č. spekulace /§117/1,2b/ a tr. č. nedovoleného podnikání /§118/1/ protože si "obstarával ve větším rozsahu mgf kazety a pásky ... a se ziskem je prodával". Hrozí mu trest 3 až 10 let. Vězněn od 14. 10. 1988 ve věznicí MS Brno-Bohunice, PÚ 1, PS 37, 601 29 Brno.

Ivan Martin Jirous, nar. 23.9. 1944, manželka Juliana Jirousová, 588 67 Stará Říše čp. 33. Teoretik umění, publicista a básník, signatář Charty 77 a manifestu Českých dětí, člen VONS a SPUSA. V roce 1974 odsouzen za tr. č. hanobení národa, rasy a přesvědčení; v letech 1976, 1978, 1981 odsouzen vždy za tr. č. výtržnictví, ve skutečnosti pro účast na různých nezávislých kulturních aktivitách vězněn s kratšími

přestávkami celkem více než sedm a půl roku. Nyní od 14. 10. 1988 vězněn a odsouzen za tr. č. pobuřování podle § 100/1 a za petici, která činí státní orgány zodpovědnými za smrt Pavla Wonky k trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců ve II. NVS v NVÚ ve Stráži pod Ralskem, PS 1.

František Stárek, nar. 1. 12. 1952, topič, signatář Charty 77, spoluvydavatel časopisu Vokno a Voknoviny, videomagazínu Vokna a knihovny Vokna. V minulosti dvakrát vězněn v souvislosti s postihem Plastic People of Universe /rok 1976-77/ a podruhé /1981-1984/ za vydávání Vokna pro tr. č. pobuřování podle § 100/1a, 3a tr. z. za nezávislou vydavatelskou činnost. V únoru 1989 vzat do vazby a 26. 5. 1989 odsouzen pro tr. č. pobuřování ke 2,5 letům odnětí svobody. Adresa do vazby je PS 62, 500 61 Hradec Králové.

Otakar Veverka, nar. 27. 8. 1956, hlídač, signatář Charty 77, zakladatel Mírového klubu Johna Lennona, písničkář, člen ISO, v minulosti dvakrát vězněn za pobuřování a výtržnictví za zpěv na Karlově mostě a nezávislou kulturní činnost, nyní v NVÚ Vinařice u Kladna, PS 1 No, 273 07 za to, že chtěl uctít památku Jana Palacha, byl odsouzen k odnětí svobody 12 měsíců nepodmíněně ve II. NVS podle §202/1 tr. z. a §156/2 tr. z. za tr. č. výtržnictví a útoku na veřejného činitele. Výstup 16. 1. 1990.

Jana Petrová, nar. 16. 9. 1966, signatářka Charty 77, mluvčí NMS, úřednice odsouzená stejně jako O. Veverka za pietní akt na Václavském náměstí k 9ti měsícům nepodmíněně do I. NVS. V NVÚ Všehrdy, 430 01 Chomutov. Výstup 16. 10. 1989.

Tomáš Dvořák, nar. 3. 7. 1965, U železné lávky 6, 118 00 Praha 1. Technický úředník, aktivista NMS. Od 22. 10. 1988 do dubna 1989 vězněn ve vazbě v Praze na Ruzyni za tr. č. pobuřování dle §100/1a tr. z. za sepsání a předčítání petice 21. 8. 1988 na Václavském náměstí. Odsouzen k 10ti měsícům s podmíněným odkladem na dva a půl roku.

JUDr. Hana Marvanová, nar. 26. 11. 1962, Vrchlického 96, Praha 5, právnička OPBH Praha 2, aktivistka NMS, matka čtyřletého dítěte. Uvězněna 28. 10. 1988 a do dubna byla ve vazbě. Odsouzena za stejné tr. č. jako T. Dvořák k 10ti měsícům odnětí svobody s odkladem na dva a půl roku.

Toto je několik příkladů nespravedlivě vězněných spoluobčanů. Jelikož i v našem kraji se jistě najde pár podobných, tak v případě nespravedlivého stíhání či jiných persekucí ze strany státní moci, které postihne Vás nebo někoho z vašeho blízkého okolí, obraťte se na členy VÝBORU NA OBRANU NESPRAVEDLIVĚ STÍHANÝCH OSOB např. na tyto adresy:

Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. /2/-261 9573

Ota Bednářová, Havelská 21, 110 00 Praha 1

Petr Pospíchal, Arbesova 6, Brno-Lesná 638 00

Dana Němcová, Ječná 9, 120 00 Praha 2, tel. /2/-290920

nebo na adresy:

Jindra Konečný, Dolní Blatná 92, okr. Karlovy Vary

Jana Pirasová, ČSA 17, 360 01 Karlovy Vary

Miroslav Svoboda, Hlavanova 12, 301 51 Plzeň

Vladimír Líbal, Rubešova 33, 301 53 Plzeň

Jan Rampich, Úslavská 26, 301 44 Plzeň

Jakékoliv vaše zprávy posílat doporučeně na doručenkou, ale nejlépe donést osobně. Samozřejmě i příspěvky do našeho Bulletinu posílat stejnou cestou jakou se k vám bulletin dostal.